

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 62/25

Luxemburg, 3 iunie 2025

Hotărârea Curții în cauza C-460/23 | [Kinsa]¹

Un resortisant al unei țări terțe care intră ilegal în Uniunea Europeană nu poate fi sancționat pentru fapta de facilitare a intrării ilegale pentru simpla împrejurare că este însoțit de copilul său minor

Astfel, un asemenea părinte nu face decât să își exercite responsabilitatea pe care o are față de copil

O instanță italiană a solicitat Curții de Justiție să se pronunțe cu privire la conținutul conduitei ilicite care constă în facilitarea intrării ilegale, prevăzută de dreptul Uniunii. Curtea răspunde că nu intră sub incidența acestei conduite ilicite comportamentul unei persoane care asigură, cu încălcarea regimului de trecere a frontierelor, intrarea pe teritoriul unui stat membru a unor minori resortisanți ai unor țări terțe care o însoțesc și care se află în îngrijirea sa efectivă. Astfel, un asemenea comportament nu constituie o facilitare a imigrației ilegale, pe care dreptul Uniunii urmărește să o combată, ci exercitarea responsabilității acestei persoane față de acești minori, care decurge din relația lor de familie. Dreptul Uniunii se opune, așadar, unei legislații naționale care sancționează penal acest comportament.

În luna august 2019, o resortisantă a unei țări terțe s-a prezentat la frontiera aeroportului din Bologna (Italia), la sosirea cu un zbor care provenea dintr-o țară terță, însoțită de fiica și de nepoata sa, ambele minore și având cetățenia sa, utilizând pașapoarte false. Ea a fost arestată și este urmărită penal pentru fapta de facilitare a intrării ilegale. A declarat că fugise din țara sa de origine întrucât atât ea, cât și familia sa erau amenințate cu moartea de către fostul său partener. Întrucât se temea pentru integritatea fizică a fiicei și a nepoatei sale, care se află în îngrijirea sa efectivă ca urmare a decesului mamei copilului, le-a adus cu ea. La scurt timp după aceea, a depus o cerere de protecție internațională.

În cadrul procedurii penale, Tribunalul din Bologna s-a adresat Curții de Justiție. În aceste circumstanțe, Curtea de Justiție a examinat aspectul dacă un asemenea comportament intră sub incidența conduitei ilicite de facilitare a intrării ilegale, în sensul dreptului Uniunii², și dacă poate fi sancționat prin aplicarea de sancțiuni penale.

Curtea răspunde, în primul rând, că **comportamentul unei persoane care asigură, cu încălcarea regimului de trecere a frontierelor, intrarea pe teritoriul unui stat membru a unor minori resortisanți ai unor țări terțe care o însoțesc și care se află în îngrijirea sa efectivă nu intră sub incidența conduitei ilicite de facilitare a intrării ilegale, în sensul dreptului Uniunii.**

Astfel, un atare comportament constituie exercitarea de către această persoană a responsabilității sale care decurge din relația de familie și din îngrijirea efectivă a acestor minori. O interpretare contrară ar determina o ingerință deosebit de gravă în dreptul fundamental la respectarea vieții de familie și în drepturile fundamentale ale copilului, consacrate la articolele 7 și 24 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, într-o asemenea măsură încât s-ar aduce atingere substanței acestor drepturi fundamentale.

Această interpretare se impune în speță și în raport cu dreptul fundamental la azil. Astfel, întrucât persoana în cauză a prezentat o cerere de protecție internațională, ea nu poate, în principiu, să fie considerată ca aflându-se în situație

de ședere ilegală atât timp cât nu s-a luat o decizie cu privire la cererea sa în primă instanță și nu poate să fie supusă unor sancțiuni penale nici ca urmare a propriei intrări ilegale, nici ca urmare a faptului că a fost însoțită, cu ocazia acestei intrări, de fiica și de nepoata sa, care se află în îngrijirea sa efectivă.

Curtea răspunde, în al doilea rând, că dreptul Uniunii se opune unei legislații naționale care sancționează penal un asemenea comportament.

Astfel, statele membre nu pot depăși domeniul de aplicare al conduitei ilicite de facilitare a intrării ilegale, așa cum este definită de dreptul Uniunii, incluzând în domeniul menționat comportamente care nu sunt vizate de acest drept, cu încălcarea cartei.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral și, dacă este cazul, rezumatul](#) hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Traian Moga ☎ (+352) 4303 3732.

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106.

Găsiți [aici](#) un film explicativ al președintelui Curții de Justiție a Uniunii Europene cu privire la hotărâre.

Rămâneți conectați!

¹ Numele prezentei cauze este un nume fictiv. El nu corespunde numelui real al niciuneia dintre părțile la procedură.

² [Directiva 2002/90/CE](#) a Consiliului din 28 noiembrie 2002 de definire a facilitării intrării, tranzitului și șederii neautorizate.